

OBŁOCZNIK (1) *sb m*

G pl obłocznik(o)w.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zły duch mający swą siedzibę w obłokach: Ieſtem s koru obłocznikow/ Ieden s páńfkich miłofnikow/ Farel moie imię włafne/ Wfzytkim brátom dobrze zacne (marg) Demonium meridianum. (-) BielKom D2.

Synonim: latawiec.

JB